

ရွှေသစ္စာတပေ

ဝင်းဝင်းလတ်
သိပါလေစကျောင်းသွားဖော်
နှင့်
ရသဝတ္ထုတို့များ

ပန်းရောင်ရဲ့ ကိုကိုအောင်

ကိုကိုအောင်သည် ပန်းရောင်အတွက် သူစိမ်းလူမဟုတ်ပေ။ ပန်းရောင်၏ ကလေးဘဝကို ပန်းရောင် အမှတ်မိနိုင်ဆုံးအချိန်အထိ ပြန်စဉ်းစားလျှင် ရှိစီ ကိုကိုအောင်တို့ ပါဝင်လာရတော့မည်ပင်။ ကိုကိုအောင်သည် ပန်းရောင် L.K.G ဟု ရေးထိုးထားသော တံဆိပ်ပိုင်းအပြာနုလေး တပ်ဆင်ရသည့် အတန်းထဲက ခင်မင်ရသည့် ရှိစီအောင်၏ အစ်ကို ဖြစ်သည် ။ ရှိစီနှင့် ပန်းရောင်တို့ က အိပ်ချိန်၊ ကစားချိန်သာများသော ထိုအတန်းလေးတွင် စာသင်ခုံသေးသေးလေးများ ပေါ် လက်မောင်းအိုးအိပ်လျက် . . . မျက်နှာလေးများ ဆိုင်ကြည့်ကာ တခစ်ခစ်ရယ်ရင်း ခင်မင်ခဲ့ကြသည် ။ ရှိစီနှင့် ပန်းရောင် ခွဲခွာမရတော့လျှင် ရှိစီကိုကိုသည်လည်း ပန်းရောင်ရဲ့ ကိုကို ဖြစ်လာခဲ့လေသည် ။

ကိုကိုအောင်သည် ရှိစီကို ကျောင်းပို့ကျောင်းကြိုပေးရသည် ။ ပန်းရောင် တိုးလာတော့ တစ်လမ်းကျော်သာခြားသော ပန်းရောင်ကိုပါ ကျောင်းအသွားတွင် ဝင်ခေါ်သွားလေသည် ။ ပန်းရောင်ကို မေမေကျောင်းပို့ပေးစရာ မလိုတော့ပေ . . . ပန်းရောင်တို့ ကျောင်းက ပြည်လမ်းမပေါ်ရှိ မိန်းကလေး ကျောင်းတစ်ကျောင်းမို့ အိမ်နဲ့ သိပ်မဝေးလှပါ။ မဟာမြိုင်ကုန်းအမြင့်ကို အမောတကော တက်လိုက်ပြီး ပန်းရောင်တို့ ကျောင်းကိုရောက်တော့သည် ပင် . . . ကိုကိုအောင်ကတော့ မြို့ထဲယောက်ျားလေး ကျောင်းတစ်ကျောင်းတွင် နေသည် ။

ကျောင်းအသွားမှာ သူ့ကျောပိုးအိတ်ကိုရော ပန်းရောင်တို့ လွယ်အိတ် ပေါက်စလေးနှစ်လုံးကိုပါ ရောသယ်ပိုးလျှက် . . . လက်တစ်ဖက်တစ်ချက်ကလည်း ပန်းရောင်တို့ ကို ဆွဲထားရသေးလေသည်။ ပန်းရောင်နှင့် ရီစီက ကိုကိုအောင့် လက်ညှိုးတစ်ချောင်းစီကို ဆုပ်လျှက်။ ကိုကိုအောင့် ကို စကားတွေ တမော့မော့ပြောရင်း . . . ခုန်ပေါက်လိုက်လာကြသည်။ ကိုကိုအောင်သည် ပန်းရောင်တို့ ပေါက်တတ်ကရ ပြောတတ်သမျှ အရေးတယူ "အင်း အင်း" နှင့် လိုက်လာတတ်သည်။ သူကလည်း ပျော်စရာ၊ ရယ်စရာတွေများစွာ ပြောပြလေသည်။ ပန်းရောင်တို့ ၏ တခပ်ခပ် ရယ်မောသံလေးများမှာ ကျောင်းဂိတ်ဝန်း ရောက်လာသောအခါတွင် မှ တိတ်ဆိတ်သွားရတတ်သည်။ ကျောင်းဂိတ်ဝှာ စောင့်သောမျက်နှာထား ရှုတည်တည်နှင့် မာသာကြီးကို ပန်းရောင် . . . ရီစီတို့ အသေအလဲ ကြောက်ရွံ့ကြလေသည်။

မာသာက ကလေးပီဘီလေးများကို ဂရုစိုက်တာမဟုတ်ပေမယ့် ပန်းရောင်နှင့် ရီစီကတော့ ကျောင်းဂိတ်ဝှာထိ ကိုကိုအောင် လိုက်ပို့ပါမှ ဝင်ရဲလေသည်။ ကိုကိုအောင်ကတော့ . . . မာသာမျက်နှာထားကြီးကို မကြောက်မရွံ့၊ အစဉ်လိုနှုတ်ဆက်သည်။ ပြီးမှ လွယ်အိတ်ငယ်ငယ်လေးများကို ပန်းရောင်တို့ ပခုံးတွင် ချိတ်လွယ်ပေးကာ . . . ကျောင်းဝင်းအတွင်းသို့ သွင်းပေးခဲ့မြဲ . . . ကျောင်းဝင်းထဲရောက်သည် နှင့် ပန်းရောင်တို့ မာသာကို လှည့်မကြည့်တော့ဘဲ ပြေးကြလေတော့သည်။

ပန်းရောင်တို့ သူငယ်တန်းကြီးရောက်တော့မှာ မာသာကျောင်းဂိတ်ဝှာ စောင့်ရတာ နားလည်လာသည်။ ကျောင်းတက်၊ ကျောင်းဆင်းချိန်များတွင် လာဝဲသော ခပ်ပွေ့ပွေ့ကျောင်းသားများကို မာသာက မကြာခဏအော်ဟစ် မောင်းထုတ်ရလေသည်။ ကျောင်းဝင်းတွင်းကနေ ဟန်ရေးပေးချင်သော တချို့ကျောင်းသူ အစ်မကြီးများ လည်း မာသာ၏ ဒဏ်

ပေးခံတတ်သည်။ ။ ပန်းရောင်တို့ ကျောင်းက မိန်းကလေးကျောင်းမို့ စည်းကမ်းကြီးသည်။ ကိုကိုအောင်ကတော့ တစ်ခါမျှ မာသာ၏ အဆူအပူကို မခံရပေ... မဆူရုံမက... မာသာက တစ်ခါတစ်ရံ ချစ်ခင်စွာနှုတ်ဆက်တတ်သေးသည်။ ကိုကိုအောင်၏ လစဉ်စာမေးပွဲ အဆင့်များကိုပင် မေးမြန်းတတ်သည်။ ။ ထိုစဉ်က ကိုကိုအောင်သည် အလယ်တန်းကျောင်းသားကြီးမို့ ရုပ်ဖြူလက်ရှည်၊ ကာကီရောင်ဘောင်းဘီ၊ လည်စည်းတို့ဖြင့် သေသပ်စွာ ဝတ်ဆင်တတ်ပြီပင်... မာသာက ချစ်ခင်ခွင့်ပြုသည် မို့ ပန်းရောင်တို့ ကို ကျောင်းဂိတ်ဝန်းတိုင် ကိုကိုအောင် လိုက်ပို့နိုင်မြဲ... ရှိစီက ကျောင်းဂိတ်သံတိုင်တံခါးကြီးမှ ကိုကိုအောင်ကိုပြရင်း...

"အဲဒါ... ဒို့အစ်ကိုပေါ့" ဟု သူငယ်ချင်းတွေကို ကြွားလျှင် ပန်းရောင်ကလည်း...

"အေး... ဒို့အစ်ကို" ဟု သံယောင်လိုက်ရတာ အမော... ပန်းရောင်တို့လို အရွယ်လေးတွေအဖို့ ၊ ဧရာမလူကြီးဖြစ်နေသော ကိုကိုအောင်သည် သူ့ကျောပိုးအိတ်ကို ပန်းပိုး၍ စိုက်စိုက်စိုက်စိုက် လျှောက်သွားတတ်သည်။ ။ ပန်းရောင်တို့ ကျောင်းဘက် လှည့်ကြည့်ခဲ့လေသည်။ ။

စင်စစ် ပန်းရောင်တို့ မှာ ကိုကိုအောင်ရှိသောကြောင့် မျက်နှာပွင့်လှလေသည်။ ။

ပန်းရောင်တို့ ကို ချစ်ခင်သည့် ကျောင်းသူအစ်မကြီးတွေကလည်း ပေါများ လှသည်။ ။ မုန့်စားဆင်းချိန်များ တွင် အတန်းကြီးက မမများက ပန်းရောင်နှင့် ရှိစီကို လာခေါ်သွားတတ်သည်။ ။ ပန်းရောင်တို့ အရွယ်က လေးများ အနားပင်မသိရဲသည့် အတန်းကြီးများ သို့ ပန်းရောင်တို့ ရောက်ဖူးကြရသည်။ ။ အစ်မကြီးတွေ၏ စာရေးခုံများက ပန်းရောင်တို့ အရပ်

ထက်ပင် မြင့်သေးလေသည်။ ။ ဂါဝန်ပြာနှင့် သူ့ကိုယ်တစ်လုံး အပြည့်ဖြစ်နေသော မမဂျူးဒစ်ကိုတော့ ပန်းရောင် အလွန်ကြောက်ရွံ့မိသည်။ သူက ပန်းရောင်တို့ ကို အလွယ်လေးကောက်ချီပြီး လေထဲမှာ နှစ်ပတ်၊ သုံးပတ် ဝှေ့ယမ်း ကစားနိုင်လေသည်။ ။ ပန်းရောင်တို့ စတွေ့တွေ့ချင်း ကြောက်စရာအသံကြီးနှင့် . . .

"ဟေ့ . . . ပင်ဂီလေးပါလား၊ နင့်နာမည် ဘယ်လိုခေါ်လဲ" ဟု မေးလေသည်။ ။ ပန်းရောင် နာမည်မေးတာသာ နားလည်လျှက် . . .

"ပန်းရောင် . . . "

ဟု အကြောက်ကြောက်အရွံ့ရွံ့နှင့် ဖြေသည်။ ။

ထိုဧရာမကြီးထွားသော မမက တဟားဟား အော်ရယ်ပစ်ကာ။

"နာမည်နဲ့ လူ သိပ်လိုက်တာပဲ . . . နင့်အသားက ပန်းရောင်ပြေးနေတာပဲ . . . မှန်းစမ်း"

ဟု ပန်းရောင်၏ လက်ဖမိုး မို့မို့ကို ဖျစ်ညှစ်လေရာ . . . ပန်းရောင်လည်း နီရဲသွားသည့် လက်ခုံလေးကို ငုံ့ကြည့်ကာ တအားအော်ငိုတော့လေသည်။ ။

မမဂျူးဒစ်နှင့် တွေ့ပြီးထဲက မုန့်တွေများ စွာ စားရတာမှန်ပေမယ့် ရိုစိုနောက်သို့ ပန်းရောင်မလိုက်ပါတော့ပေ . . .

တစ်ခါတစ်ရံ လမ်းမှာ တွေ့၏။

"ဟော . . . ငါ့ယောင်းမလေး"

ဟု မမဂျူးဒစ်က မျက်နှာထားကြီးနှင့် လိုက်ဖမ်းလျှင် အလဲလဲအပြိုပြို ထွက်ပြေးရတတ်သည်။ ။ မိလျှင်တော့ ပန်းရောင်ကို

ချီမြောက်၍ လန့်ကြောက်အောင် ပြုမြဲပင် . . .

ပန်းရောင်တို့ အတန်းကြီးလာတော့ ကိုကိုအောင်လည်း ကြံ့ခိုင်ပြည့်စုံသည့် လူရွယ်ဘဝဝင်ပြီမို့ ကျောင်းဂိတ်ဝအထိ လိုက်မပို့တော့ပေ။ ရီစီနှင့် တူစွာ နှာတံမြင့်မြင့် မျက်နှာနုနယ်လျက် နဖူးတွင် ရစ်ခွေသည့် ဆံပင်ညှိလေးများ ရှိသော ကိုကိုအောင်သည် ပန်းရောင်တို့ ကျောင်းတွင် နာမည်ကြီးလှလေသည်။ ။

စာတော်သော ကိုကိုအောင် . . .

အားကစားထူးချွန်သော ကိုကိုအောင် . . .

ကျောင်းချင်းဆက်စပ်နေသည် မို့ ပန်းရောင်တို့ ကျောင်းမှာ ကိုကိုအောင်သတင်းက ကျော်ကြားလှလေသည်။ ။ ပြီး ပန်းရောင်တို့ ကျောင်းရှေ့က ဖြတ်ကာ ကျောင်းတက်သွားသူ လူရွယ်များ တွင် ကိုကိုအောင် ဣန္ဒြေ အကြီးဆုံး ဆိုပါလား . . . ပန်းရောင်ငယ်ငယ်က အသံအူတုန်ကြောက်ရွံ့ခဲ့ရသော မမဂျူးဒစ် အော်ကျယ်ဟစ်ကျယ်ပြောနေတာ ကြားဖူးလေသည်။ ။

ပန်းရောင်တို့ ကျောင်းသို့ "ဖန်းဖဲယား" ပွဲလက်မှတ် ရောင်းဖြစ်ဖြစ်၊ ရံပုံငွေ တစ်စုံတစ်ခုအတွက် ဖြစ်ဖြစ် . . . ကိုကိုအောင်တို့ ကျောင်းက လူရွေးချယ် လက်မှတ်ရောင်းဖို့ . . . အလှူခံတို့ စေလွှတ်လျှင် ကိုကိုအောင် ပါဝင်မြဲ . . . ကိုကိုအောင် ဦးဆောင်ရောင်းရသော လက်မှတ်ဆိုလျှင် မကုန်ဘူး မရှိပေ . . . ဒါပေမယ့် ကိုကိုအောင်သည် သူတကာ လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်ကြသည့် ဖန်ဖဲယားလိုပွဲမျိုးတွင် ပင် ပန်းရောင်တို့လို ကလေးတွေနှင့် သွားတုန်းပင် . . . ကိုကိုအောင်တို့ အရွယ် ကျောင်းသားတွေ

လူကြီး၊ လူပျိုလုပ်၍ ပျော်ကြစည် . . . ကိုကိုအောင်ကတော့ ပန်းရောင်တို့
နှင့် အတူ ကလေးဖြစ်၍ ကောင်းဆဲ . . . အဝင်ဝမှာ စက္ကူပန်းလေးတွေ
ရင်ဘက်လိုက်ထိုးကာ မတန်တဆ ပိုက်ဆံတောင်းသော
မိန်းကလေးများကို စိန်ပြေးသလို ရှောင်ထွက်ပြေးလား ပြေးရဲ့ . . . ပြီးမ
"စင်တာကလော့" ရုပ်ကြီးအောက်တွင် ဖြစ်ဖြစ်၊ ဖင်စီဦးထုပ် အရောင်း
ဆိုင်တွင် ဖြစ်ဖြစ်၊ ရဟတ်အောက်တွင် ဖြစ်ဖြစ် ဆုံဖို့ ချိန်းထားကြသည်
။ သုံယောက်ပြန်ဆုံမိမှ ပေါက်ကရဦးထုပ်တွေ အရင်ဝယ်ဆောင်းကြသ
ည် ။ တစ်ခုခုဆောင်းပြီးမှ ပြည့်စုံတယ်ထင်ပြီး ပန်းရောင်တို့ တစ်ကွင်း
လုံးအနံ့ လျှောက်လည်ကြလေသည် ။ နေ့တိုင်းကစားနေကျ ကျောင်းမြ
က်ခင်းပေမယ့် အလှအပမွမ်းမံ အဆန်းအပြားတွေ . . . ဈေးဆိုင်တွေ၊
မီးရောင်စုံတွေနှင့် မို့ အဆုံးအစမရှိသော ပွဲခင်းလိုပင်။ ပန်းရောင်နှင့် ရို
စီက လမ်းတွေသမျှ သူငယ်ချင်းတွေကို နှုတ်ဆက်ရင်း သူတို့
လှနေပုံပြောမပြီးအောင် ခေါင်းချင်းရိုက်သွားကြလျှင် . . . ကိုကိုအောင်
က နောက်က တစ်ယောက်ထဲပါရသည် ။ တစ်ခါတစ်ရံ သူ့ကိုမေ့နေကြ
လျှင် ကိုကိုအောင် ပျင်း လာပြီး တဂတ်ဂတ်အော်မြည်နေသည့် ဘဲများ
အကြား ကြိမ်ကွင်းဝင်ပစ်တတ်လေသည် ။ ကိုကိုအောင် . . . လက်တည့်
လှသည် များ မှတ်မိနေသည် ။ ဆုများ စွာ ရပေမယ့် ရိုစီ၊ ပန်းရောင်တို့
ကိုသာ တလဲစီခွဲဝေပေးလေသည် ။ ဖန်းဖဲယား မြက်ခင်ပြင်တွင် . . . ကို
ကိုအောင်ကို နှုတ်ဆက်ခေါ်ငင်မည့် သူတွေ များ လှသည် ။ ကျောင်းသူ
ချောချောလေးများကို ဈေးဆိုင်ထိုင်ခိုင်းထားသည် မို့ ဒီတစ်ခါတော့ မာ
သာတို့ က ယောက်ျားလေးတွေနှင့် ရင်းနှီးနှုတ်ဆက်တာ မကန့်ကွက်
ပေ . . . ကိုကိုအောင်ကို အတင်းခေါ်ငင် ပစ္စည်းရောင်းနေလျှင် ပန်းရောင်
တို့ က . . . ကိုကိုအောင် လက်ကိုဆွဲ၍ ဦးဆောင်ထွက်ပြေးတတ်ကြသ
ည် ။ ကိုကိုအောင်ကတော့ လက်တည့်ပဲ စမ်းချင်နေသည် ။

မြားတစ်စင်းနှင့် ပစ်ကွင်းကကိုမခွာချင်။ ကိုကိုအောင် လေးသည် ကျော်လုပ်နေစဉ် ကွင်းတစ်ခုလုံး . . .

"ကတ်သရင်း၊ ဟယ်လင်၊ ဂျူးဒစ်၊ ပယ်မလာတို့ က ရော်ဘင်ဟု ဒ်အတွက်" ဟူသော တေးလက်ဆောင်ပို့သံများက လျှံနေလေသည်။ ။

"ရော်ဘင်ဟု ဒ်အတွက် ရော်ဘင်ဟု ဒ်အတွက်" ဟု ထိုနေရာက ခွာခဲ့ပြီးလည်း ဆက်ကြားနေရသေးလျှင် ကိုကိုအောင်က ခပ်တည်တည်ပင် အရုပ်ဆိုင်မှာ လေးနှင့် မြား ဝယ်၍ အပြီးလွယ်ထားလိုက်တော့လေသည်။ ။ ပန်းရောင်ဖွားဖွားက "အရူးတွေပျော်ကြတဲ့ ပွဲ" ဟု ဒါကြောင့် ပြောခဲ့တာပင်။ ။

ပန်းရောင်တို့ ခြေကွုံ၍ အလင်းရောင်ဖြာဝေသော ကွင်းအလယ်မှ အမှောင်ရိပ်တွေဘက် ရောက်သွားမိလျှင် ကိုကိုရော်ဘင်ဟု ဒ်က ပန်းရောင်တို့ ၏ ခေါင်းလေးများကို အုပ်ကိုင်ခေါင်းငုံ့စေလျက် . . .

"အောက်ကြည့်လျှောက်ကြဟေ့ . . . ခလုတ်တိုက်မိမယ်" ဟု ရယ်ဟဟနှင့် ဆိုသည်။ ။ နားလည်သည့် အရွယ် ပန်းရောင်တို့ ကလည်း ဘေးဘေးဘီဘီ မျက်စိမရောက်မီအောင် ကပျာကရာ ခေါင်းငုံ့ထားကြရလေသည်။ ။ အသံထွက်၍ တော့ ရယ်မောမိကြသေးသည်။ ။

ပန်းရောင်တို့ ကလေးဘဝက ဖန်ဖဲယားပွဲများမှာ အလွန်ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာ ကောင်းခဲ့လေသည်။ ။ ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာ ဖန်းဖဲယားများကို မမေ့နိုင်သလို ပန်းရောင်၏ နောက်ဆုံးသော ဖန်းဖဲယားပွဲကလည်း အမှတ်တရဖြစ်နေစေခဲ့သည် ပင် . . .

ပန်းရောင် . . . ရိုစီတို့ ခြောက်တန်းနှစ် . . . ပန်းရောင် မေမေ့အရပ်

ကို မီအောင် မြင့် လာပြီမို့ . . . မေမေနှင့် ဖွားဖွားက အိမ်မှာ လုံချည် စဆင်နေသည်။ ။ ပန်းရောင်ကတော့ ကျောင်းမှာ လို ဂါဝန်ပြာပဲ ပေါ့ပါးစွာ ဝတ်ဆင်လိုလေသည်။ ။ သို့သော် . . . ဖန်းဖဲယားတွင် ဝတ်ဆင်ဖို့ မေမေက ဇာဖြူလက်ရှည်တွေ၊ ပန်းရောင်ချိတ်ထမီတွေ ချုပ်ပေးသောအခါတွင် မူ ပန်းရောင်နှစ်ခြိုက်မိသွားလေသည်။ ။ တစ်နှစ်တစ်နှစ် သူ့အင်္ကျီက ဖဲပွင့်ပိုများ သည်။ ။ ထိုဂါဝန်က အတွန့်ပိုကားသည် ပြိုင်ရသော ပန်းရောင်သူငယ်ချင်းများ ဒီတစ်ခါတော့ ပန်းရောင်ကို အံ့သြသွားကြမည်ပင် . . . ပန်းရောင် ဝတ်ဆင်နေကျ စကပ် . . . သို့မဟုတ် . . . ဂါဝန်နှင့် မှ မဟုတ်ဘဲကို။ ပန်းရောင်မေမေ ဆင်ပေးသည့် အတိုင်း ဇာဖြူလက်ရှည်၊ ပန်းရောင်ချိတ်နှင့် ရှိစီတို့ ကို ထွက်ကြိုသည့် အခါ . . .

"ဟယ် . . . ပန်းရောင်က" ဟု ဘလောက်စ်ဖြူဇာနား ဖားဖားဝေနှင့် စကပ်တိုလေး ဝတ်ထားသော ရှိစီက အသံလေးထွက်၍ အံ့သြလေသည်။ ။

ရှိစီနောက်က ပါလာသူ ကိုကိုအောင်ကတော့ . . .

"ကိုကိုညီမတွေက ရှိုးချည်းပါလား၊ ကိုကိုတောင် ရှိုးနည်းသွားပြီ၊ ပြန်လဲဦးမှ ထင်တယ်" ဟု နောက်ပြောင်လေသည်။ ။

ဖန်းဖဲယား အဝင်ဂိတ်ကို ဖြတ်ကျော်လျှင် ရှိစီက လွတ်အောင်ပြေးနိုင်ပေမယ့် လုံချည်လေး သေသေသပ်သပ်ဝတ်ထားသော ပန်းရောင်က မပြေးနိုင်။ မပြေးလို့ ပန်းရောင်ကို ညှာနေရ၍ ကိုကိုအောင်ပါ နှစ်ယောက်လုံး စက္ကူပန်း ရင်ဘတ်မှာ ထိုးတာခံရကာ တောင်းသမျှပေးကြရလေသည်။ ။ ရှိစီကို လိုက်ရှာရသေးတော့ ကိုကိုအောင် စိတ်တိုလာသလားမသိ။ နောက်ကျော ဘောင်းဘီခါးကြားမှာ ပုလင်းတွေထိုး၍ လွတ်နေသော ကိုကိုအောင် သူငယ်ချင်းတွေ . . . အော်ဟစ်နှုတ်ဆက်သည် ကို

ကိုကိုအောင် သုန်မှုန်နေလေသည်။ ။ ဖင်စီဟက်(တ်) ဆိုင်တွင် မှ ရှိစီနှင့် ပြန်ဆုံမိသည်။ ။ ထုံးစံအတိုင်း ပန်းရောင် တော်တော်နှင့် ရွေးမရဖြစ်နေ စဉ် ကိုကိုအောင်က . . .

"ရှေ့ . . . ဒါယူပါလား" ဟု ငွေကြယ်ပွင့်လေးများ လက်နေသည့် ပန်းရောင်သရဖူပုံလေး ရောင်စုံအသွင်စုံ ဖင်စီကရောင်းတွေထဲက ကောက်ယူပေးလေသည်။ ။ ပန်းရောင်က ပန်းရောင်သရဖူလေးကို ဆောင်းလိုက်စဉ် ရှိစီကလည်း နှစ်သက်လေ့ရှိမြဲ . . . နှင်းဆီတစ်ပွင့် ထိုးထားသည့် ခမောက်ပုံလေး ရွေးချယ်သည်။ ။ လေးသည် ကျော်လုပ်မည့် ကိုကိုအောင်အတွက်တော့ ငှက်မွှေးထိုးထိုးထောင်ထောင်နှင့် လူနီရိုင်းပုံစံလေး ပန်းရောင်ရွေးချယ်ကာ နောက်ပြောင်ပေးခဲ့တာ မှတ်မိလေသည်။ ။

ပန်းရောင် သူငယ်ချင်းတွေက ပန်းရောင်ကို တအံ့တဩလာနှုတ်ဆက်ကြသည်။ ။ သူတို့ အားလုံး ဂါဝန်တိုလေးများ နှင့် ပင် . . . ပန်းရောင်က ထမီတွေဘာတွေနှင့် မို့ ရှက်သလိုဖြစ်မိသေးသည်။ ။ သို့ပေမယ့် ပန်းရောင်ကို ဂရုပြုမိကြတာမို့ ပန်းရောင် ကျေနပ်၍ မဆုံး . . . ထိုအထိ ပန်းရောင်ရဲ့ အပျော်ဆုံး ဖုန်းဖဲယားပွဲ ဖြစ်လိုက်သေးသည်။ ။ ထို့နောက်တွင်တော့ ပန်းရောင်တို့ ကွင်းထဲမှာ လည်း ပတ်ကောင်းဆဲ . . . ကိုကိုအောင်လည်း လက်တည့်စမ်းကောင်းဆဲတွင် ပွဲဖျက်မိုးက ရုတ်တရက်လို ရွာချလိုက်တော့သည်။ ။ ကွင်းတစ်ခုလုံး တဝေါဝေါပြေးလွှားကာ ရပ်ပျက်သွားရသည်။ ။ ပန်းရောင်သည် ရှိစီ၊ ကိုကိုအောင်တို့ နှင့် ကွဲလျက် လူအုပ်ကြီးပြိုကျလာရာ တစ်ဖက်သို့ လွင့်စင်ပါသွားလေသည်။ ။ ပန်းရောင်တို့ အရွယ် ကိုကိုအောင်တို့ အရွယ် ယောက်ျားလေးတွေ လက်နှစ်ဖက်ဖြန့်ကားလျက် . . . တွေ့သမျှ တိုက်ခိုက်ပွေ့ဖက်ပြေးလာကြတာ မြင်ရရာ . . . ပန်းရောင်သည် အကြောက်ကြီးကြောက်လျက် . . . ရောင်ဖယ် ပြေးမိပြေးရာပြေးရင်း တစ်စုံတစ်ယောက် ဆောင့်ဆွဲခေါ်ရာဘက်ကို

ပါသွားတော့လေသည် ။ သုံးလေးလိမ့်ပါသွားပြီးမှ ရုန်းကန်ထွက်ဖို့ ပန်းရောင် သတိရသည် ။ လွတ်နေသော လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ထိုတစ်စုံတစ်ယောက်ကို အကြောက်အကန် ရိုက်မိလေသည် ။ ဘယ်နှစ်ချက်လည်း မမှတ်မိ . . . လက်တွေ နာလာမှ ပန်းရောင်လည်း လွတ်လာမှ ရပ်တော့သည် ။ လွတ်လျှင်လွတ်ချင်း ပန်းရောင်ပြေးထွက်သည် ။ ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုနေမိပြီဖြစ်သော ပန်းရောင်သည် ဆက်ပြေးလာစဉ် လက်မောင်းကို တုန့်ဆွဲခံလိုက်ရလေသည် ။ ပန်းရောင်မရုန်းနိုင်တော့ဘဲ မိုးသံတွေကြားမှာ ကြောက်လန့်တကြား အော်ဟစ်လိုက်မိတော့သည် ။

"ပန်းရောင် . . . ပန်းရောင် . . . ကိုကိုအောင်ပါ၊ ကိုကိုအောင်ပါကွ"

ကိုကိုအောင် . . . ပန်းရောင် ချာခနဲ လှည့်ကြည့်မိလျှင် တကယ်ပင် ကိုကိုအောင် . . . ပန်းရောင် ကိုကိုအောင်လက်မောင်းများကြားသို့ ရုတ်ချည်းရောက်သွားရင်း ငိုကြီးချက်မဖြစ်နေသည် ။ လူအုပ် ဖရိုဖရဲဝိလာသေးပေမယ့် တောင့်ခိုင်သော ကိုကိုအောင်က ပန်းရောင်ကို ကာကွယ်ထားပေးလေသည် ။ ကိုကိုအောင် ဂျာကင်ချွတ်၍ ပန်းရောင်ခေါင်းကနေ ချော့မော့ရင်း ခြုံပေးသည် ။ ဒါပေမယ့် ပန်းရောင် ခေါင်းစိုပြီးသားပင် . . . ပန်းရောင်သရဖူလေးလည်း ဘယ်မှာ လွင့်စင်ခဲ့ပြီလည်း မသိ . . .

"လာ . . . အအေးဆိုင်ထဲမှာ ရှိစီစောင့်နေတယ်"

မိုးရေတွေကြားမှာ . . . ပန်းရောင်ကို မလွတ်စေဘဲ လက်တွဲလျက် ကိုကိုအောင်က ဆိုင်တန်းဘက်ပြေးသည် ။

"မိုးရွာလိုက်တော့ ရှိစီက ဆိုင်နဲ့ နီးလို့ ဝင်ပြေးတာ . . . ပန်းရောင် လူအုပ်နဲ့ ပါသွားတာ ကိုကိုအောင် မြင်လိုက်ပေလို့ ပေါ့၊ ပန်းရောင်က ဟိုငနဲကို တော်တော်အုပ်ထည့် လိုက်နိုင်သားပဲ . . . ကောင်းတယ် အဲလိုလုပ်မှ "

ကိုကိုအောင့် စကားများ အဆုံး . . . ပန်းရောင် ဒေါပွကာ ကိုကိုအောင်ဆွဲထားသည့် လက်ကို ဆောင့်ဖြုတ်ပစ်မိသည်။ ။

"ဒါတွေ . . . ကိုကိုအောင် အကုန်မြင်တယ်၊ ဟုတ်လား . . . မြင်ရက်သားနဲ့ ပန်းရောင်ကို ဘာလို့ လာမကူရတာလဲဟင် . . . ပန်းရောင်ဖြင့် ကြောက်လွန်းလို့ သေတောင်သေတော့မလား အောက်မေ့မိတယ်၊ ရှိစီ မဟုတ်လို့ လား . . . ညီမအရင်းမှ မဟုတ်ဘဲ" ဟု ရန်တွေ့မိလေသည်။ ။ ကိုကိုအောင်သည် အံ့အားသင့်နေပြီး နောက်မှ ပန်းရောင် ထင်တာထက် စိတ်ဆိုးမျက်နှာပျက်သွားသည်။ ။ သူက ပန်းရောင်ကို ပြန်၍ အော်ဟစ်လေသည်။ ။

"ငါ စင်တာကလော့ရပ်ပေါ်က တက်ကြည့်လို့ မြင်တာကွ . . . မင်း ဘယ်ရောက်သွားလဲတောင် မနည်းရှာရတာ . . . တွေ့ပေမယ့် ကြားမှာ လူတွေခံနေတာ . . . ငါ ဘယ်လိုလုပ်လာရမလဲ . . . မင်း ငါ့ကို ဒီလိုထင်ရင် ဘယ်တော့မှ စကားလာမပြောနဲ့ တော့"

စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုး အအေးဆိုင်ထဲသို့ ချာကနဲ ဝင်သွားလေသည်။ ။ ပန်းရောင်ကလည်း မမာန်စဖူး မာန်မဲသွားသော ကိုကိုအောင့်ကို စိတ်နာကာ တော်တော်နှင့် စိတ်မပြေသေးဘဲ နေလိုက်သည်။ ။ အအေးဆိုင်မိုးခိုသည့် လူအုပ်ကြားမှာ ညပ်နေသော ရှိစီကတော့ မျက်နှာငယ်လေးနှင့် . . .

"ပန်းရောင်ရယ် . . . ရှိစီဖြင့် စိတ်ပူလိုက်ရတာ . . . ကြောက်လည်း ကြောက်တာ . . . ဒီမှာ သူငယ်ချင်းတွေ တွေ့နေလို့ တော်သေးတာပေါ့"

ဟု ဆီးပြောလေသည်။ ။

"ငါ့ကို ဘယ်တော့မှ စကားမပြောနဲ့ " ဟု ကြိမ်းဝါးခဲ့သော ကိုကိုအောင် . . . အပြန်လမ်းတွင် စိတ်ကောက်နေသော ပန်းရောင်ကို . . . "ပ

န်းရောင် . . . ဒီနေ့ ရှိုးထုတ်လာလို့ မိုးရွာတာကွ . . . " ဟု ချောလေသည် ။ ကိုကိုအောင် ဒီလိုမျိုး သဘောကောင်းတတ်တာ ပန်းရောင်သိသည် ပင် . . . ဒါပေမယ့် ဖန်းဖဲယားပွဲကိုတော့ ပန်းရောင် ကြောက်သွားပါပြီ။

နောက်တစ်နှစ်တွင် ပန်းရောင် ရှိစီနှင့် ခွဲခွာခဲ့ရသည် ။

ပန်းရောင် . . . ငယ်ကတည်းက မဟာမြိုင်ကုန်းအမြင့်ကို အမောတကောတက်ရင်း . . . ကျောင်းသွားတက်ရသော ပန်းရောင်၏ ကျောင်းကြီးမှ လည်း နှုတ်ထွက်ရလေသည် ။ ပြီးတော့ ပန်းရောင်ရဲ့ သဘောကောင်းလှသော ကိုကိုအောင်သည် . . . အားလုံးကို ရန်ကုန်တွင် ချန်ရစ်ရသည် ။ ပန်းရောင် ဖေဖေ အလုပ်ပြောင်းရွှေ့သည့် အထက်အညာသို့ လိုက်ပါခဲ့ရလေသည် ။ လူကြီးချင်း၊ ကလေးချင်း ခင်မင်နေကြ၍ ပန်းရောင်တို့ တော်တော်နှင့် လွမ်းမပြီးကြ . . . ရှိစီ၏ မွေးနေ့ရက်များတွင် ပန်းရောင် လက်ဆောင်လေးများ ပို့ဖြစ်သေးသည် ။ ပန်းရောင်လည်း ရှိစီထံမှ လက်ဆောင်များ တုံ့ပြန်လက်ခံရလေသည် ။

"ရှိစီလည်း အခု ဖန်းဖဲယားပွဲ မသွားရတော့ဘူး၊ ကိုကိုက ပေးမသွားတော့ဘူးလေ၊ သူကတော့ . . . သူ့ကျောင်းပွဲတင် မဟုတ်ဘူး . . . တခြားကျောင်းကပွဲတွေပါ လျှောက်သွားတာ . . . ရှိစီတို့ မှ မပါတော့ဘဲ . . . လွတ်လပ်နေတာပေါ့"ဟု ရှိစီ မခံချင်စွာ ကိုကိုအောင်အကြောင်း ရေးထည့်သည် ကိုလည်း ဖတ်ရလေသည် ။

ကိုကိုအောင်ကတော့ တစ်ခါထဲပါပဲ . . . ပန်းရောင် ၁၆ နှစ်မြောက် မွေးနေ့မှာ မွေးနေ့ပို့စကတ်လေး ပို့ဖူးသည် ။ ကဒ်ကလေးကို ပန်းရောင် အလွန် နှစ်သက်မိလေသည် ။ ပန်းရောင်လွင်ပြင်နောက်ခံမှာ ငွေဖြူ

ရောင် ဂါဝန်ရှည်နှင့် မင်းသမီး ကာတွန်းရုပ်လေး . . . ချစ်စဖွယ်ပြီးရယ်
လို့ . . . မင်းသမီးလေးခေါင်းမှာ ငွေသရဖူလေး လက်နေလေသည် ။
ငွေဖြူဘုရင်မလေးပေါ့။ ပို့စကဒ်နောက်ကျောမှာ ကိုကိုအောင်ရေးထား
ပုံက . . .

ပန်းရောင်မ

တစ်ခါတုန်းက ငွေသရဖူဆောင်းပြီး

ဘယ်သူလဲ မသိပါဘူး။ ရှိုက်ကြီးတင်ငိုဖူးတာ။

ရှက်ဖွယ်ပဲ . . .

ပန်းရောင်ရဲ့ ကိုကိုအောင်

. . . တဲ့ ။ ပန်းရောင်ကို ကလေးပေါက်စလေးများ ကျနေတော့လေ
သည် ။

ပန်းရောင် အရွယ်ရောက်၍ ပန်းရောင်ရဲ့ အကြောင်းအပြင် တခြား
သူ့အကြောင်းကို စိတ်ဝင်စားဖို့ သိတတ်လာတော့ သူတို့ မောင်နှမ ပန်း
ရောင် စိတ်ကူးထဲသို့ ပထမဆုံး ဝင်ရောက်လာတော့သည် ပဲ . . . ဒါပေမ
ယ့် ထိုအချိန်က . . . ဘယ်လိုက ဘယ်လိုမှန်းမသိဘဲ ပန်းရောင်တို့ စာအ
ဆက်အသွယ် ပြတ်သွားခဲ့ကြပြီ။

ရိုစီ၊ ကိုကိုအောင်တို့ လည်း သူတို့ ဖေဖေပြောင်းရွှေ့ရာ
လိုက်ပါသွားကြရသည် ဟု သဲ့သဲ့သာကြားမိလေသည် ။

ပန်းရောင်စိတ်ထဲတွင် နှစ်ပေါင်းများစွာလို ကြာခဲ့ပြီး . . . ထိုနှစ်များစွာအတွင်း ကိုကိုအောင်နှင့် ရှိစီတို့ အစား . . . အစားထိုးစရာ ပတ်ဝန်းကျင် အပြောင်းအလဲတွေ၊ အတွေ့အကြုံသစ်တွေ၊ တစ်နှစ်တစ်နှစ် တက်ရသော အတန်းတွေ၊ ပိလာသောစာတွေနှင့် သူတို့ မောင်နှမကို မေ့လျော့နေအောင် အကြောင်းလုံလောက်လာခဲ့သည်။ ။

ပန်းရောင် . . . ရန်ကုန်ဆေးတက္ကသိုလ် ရောက်စနစ်များကမူ ရှိစီကို တစ်ကြိမ်ကြိမ်မှ ဆုံလေမလား။ သိက္ခာအပြည့်နှင့် လူငယ်ဆရာများကို တွေ့ရလျှင် ကိုကိုအောင်လား ကြည့်မိရသေးသည်။ ။

ထို သတိရသော . . . မေ့လျော့သောရက်များ သည် ပန်းရောင်ကို ဖြတ်ကျော်သွားကြသည်။ ။

သို့နှင့် ပန်းရောင် လမ်းမတော် ဆေးကျောင်းသူဘဝပင် ရောက်ခဲ့သည်။ ။ လိပ်ခုံးဆေးကျောင်းမှာ မမီလိုက်သည့် မျက်နှာစိမ်းများ စွာနှင့် လည်း ဆုံရသည်။ ။ ရှိစီ၊ ကိုကိုအောင်တို့ ကား ဝေးလံလှသည့် ပန်းရောင်၏ ဘဝအစပိုင်းတွင် မှေးမှေးမှိန်မှိန်သာ ထင်ရစ်တော့လေသည်။ ။

ပန်းရောင် ဆေးရုံဆင်းစ . . . နှလုံးခုန်သံ၊ အသက်ရှူသံ၊ မျက်လုံးဝါတာ၊ လက်သည်းခုံးနေတာ၊ ခြေဖောယောင်တာ စသည် တို့ နှင့် ယဉ်ပါးအောင် လုပ်နေဆဲ . . . တစ်နေ့ ပန်းရောင်၏ လူနာကုတင်ဘေးတွင် ရှိနေစဉ် . . .

"စတက်သို ခဏလောက်ကွာ၊ ခို့ မပါခဲ့လို့ . . . " ဟု တစ်စုံတစ်ယောက်က နားကြပ်ငှားလေသည်။ ။ တချို့ အတန်းကြီးကျောင်းသားများ စကားစရအောင် တမင်ကြံဖန်တတ်သည် များ ကြုံဖူးသည် မို့ ပန်းရောင်

မကြားချင်ယောင်ဆောင်လျက် . . . ရောဂါရာဇဝင် ဆက်မေးနေလိုက်သည်။

"မသုံးသေးရင် ခဏနော် . . . " ဟု ပြောပြောဆိုဆို ပန်းရောင်ရဲ့ လက်ထဲက နားကြပ်ကို ဆွဲယူတော့မည်ပြုမှ ရဲတင်းသောသူ့ကို စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုး မော်ကြည့်မိလျှင် မမျှော်လင့်မှုဖြင့် ပန်းရောင်အံ့ဩတုန်လှုပ်ရလေသည်။

ရှုပ်ဖြူအရင့် ဘောင်းဘီရှည် . . . ဆင်တူလည်စည်းတို့ အပြင် ဂျူတီကုတ်ရှည်ကိုပါ သပ်ရပ်စွာ ဝတ်ဆင်ထားသူ အရပ်မြင့်မား ကြံ့ခိုင်သော ကျောင်းသားကမူ ပန်းရောင်ကို ဇေဇေဝါ ပြန်ကြည့်နေသည်။ နဖူးတွင် ဆံနွယ်ခွေသို့ရစ်ဝဲနေဆဲ ကျောင်းသား၏ ညှိမှောင်သောမျက်ခုံးများက စဉ်းစားသယောင် တွန့်သွားကြသည်။ ပန်းရောင်သည် ပန်းရောင်၏ ဂျူတီကုတ်ကြယ်သီးများကို စိတ်လှုပ်ရှားစွာ ကစားနေမိရင်း ကိုကိုအောင်မှတ်မိလာမည့် အချိန်ကို စောင့်စားနေမိသည်။ ပန်းရောင် အံ့ဩဝမ်းသာစွာ ပြုံးရယ်၍ တော့နေမိပြီ။ နောက်ဆုံးတွင် . . .

"ဟေး . . . ပန်းရောင် . . . ပန်းရောင်မ မဟုတ်လား"

. . . ဟူသော အချိန်ကို မလွဲမသွေရောက်ရှိလာတော့သည် ပင်။

"ကိုကိုအောင့်ကို မြင်မြင်ချင်း ပန်းရောင်မှတ်မိတာ . . . "

ငယ်စဉ်ကလို ပွင့်လင်းစွာရယ်မောလိုက်တော့ ကိုကိုအောင်၏ သဘောကောင်းခဲ့ပုံများ အမှတ်ရသွားစေလေသည်။ ငယ်ကလို နဖူးပေါ်ထိန်းသိမ်းမရနိုင် ရစ်ဝဲသော ဆံနွယ်ခွေတို့ သာမက . . . ကိုကိုအောင်၏ နားထင်စတွင် လည်း ဆံနွယ်များ ရစ်ခွေနေသည် ကို သတိပြုမိရသည်။

"ပန်းရောင်ကိုတော့ . . . ကိုကိုအောင် မမှတ်မိဘူး၊ ရယ်လိုက်မှ ရေးရေးထင်လာတယ် . . . ဒါတောင် ဟုတ်မှ ဟုတ်ပါ့မလားလို့ ကိုကိုသိတဲ့ ပန်းရောင်က ကလေးပဲ"

ဝဒ်ထဲမှာ ဆေးကျောင်းသားများ မကြာခဏတာဝန်နေရာ အပြောင်းအလဲတွေရှိသည် ။ ကိုကိုအောင်သည် ဒီတစ်ပတ် ဝဒ်ဂျူတီအလဲတွင် ရောက်လာသူဖြစ်မည်ပင် . . . ယုံကြည်မှုအပြည့် အဝရှိသော ဟန်နှင့် မိုးနောက်ဆုံးနှစ် အပိုင်း(ခ) ကျောင်းသားမှန်း သိသာလှပေသည် ။

ပန်းရောင်တို့ ကုတင်ဆီက လူနာများကို ခေတ္တမေ့သွားကြလျက်။ ရိုစီအကြောင်း၊ ကိုကိုအောင်အကြောင်း၊ ပြီး . . . ပန်းရောင်အကြောင်း အချင်းချင်းမေးကြသည် ။ သတိရတာတွေ ပြောကြသည် ။ လိပ်စာများ လဲလှယ်ကြလေသည် ။

ဆရာစာသင်တော့မည်ဆိုမှ ပန်းရောင်က သတိတရနှင့် နားကြပ်လေး ကိုကိုအောင်ကို ငှားရသည် ။

ကိုကိုအောင်သည် ပခုံးတွန့်ရယ်မောလျက် . . .

"ယူသွား . . . ပန်းရောင်မ . . . ကိုကိုအောင်မှာ ပါပါတယ်" ဟု ဘောင်းဘီအိတ်ထဲက နားကြပ်လေးကို ထုတ်ယူပြလေသည် ။

နောက်ဆုံးနှစ် ကျောင်းသားဖြစ်ပြီး၊ နားကြပ်မပါရင် ဆရာအဆူ ဘယ်လောက်ခံရတတ်တာ ပန်းရောင်သိ၍ ထင်တော့ထင်လိုက်သားပင်။

ကိုကိုအောင်ကတော့ ရီစီငယ်ငယ်က ပြောစကားနှင့် ဆိုရလျှင် အမြဲ "စွဲ" ပလွန်သီးစားနေရသူပင် . . . ဝဒ်တစ်ခုထဲမို့ ကိုကိုအောင် စာတော်

လို့ အချင်းချင်းအားကိုးခံရတာ . . . လူသိများ တာ မြင်နေရသိနေရလေသည်။ ။ ဒါပေမယ့် . . . ကိုကိုအောင်က သူ့ကိုယ်သူ အထီးကျန်ပါဆိုပါလား။ ဝဒ်ထဲမှာ သွားရင်းလာရင်း သူတို့ သူငယ်ချင်းတွေ နောက်ပြောင်နေတာ ကြားဖူးရသည်။ ။

"ရန်ကုန်ကနေ တန်းစီလိုက်ရင် . . . လှည်းကူးအထိ နံပါတ်မဆုံးသေးတဲ့ အထီးကျန်လား"

မမချောချောလေးက မျက်စောင်းလှလှလေးထိုး၍ ဆိုလျှင် ကိုကိုအောင်သည် ရယ်မောလို့ . . .

ပန်းရောင်တို့ ငယ်ငယ် . . . မမကက်သရင်း၊ မမဂျူးဒစ်တို့ နှင့် တုန်းကလို ကိုကိုအောင် မရိုးတော့တာ အမှန်ပင် . . .

အရပ်မားမားမြင့်မြင့်၊ အစဉ်ကြည်လင်သော မျက်နှာသွင်ပြင်နှင့် ဘောင်းဘီရှည်၊ လည်စည်းတို့ ကို သေသပ်စွာဝတ်ဆင်လေ့ရှိသော နောက်ဆုံးနှစ်ကျောင်းသား ကိုကိုအောင် ဆေးရုံစားသောက်ဆိုင် ဖြစ်ဖြစ်သွားလျှင် မိန်းမချောအလှလေး တစ်ယောက်တော့ အနားမှာ ပါတတ်သည် ပဲ . . . အလုပ်အတူလုပ်ရ စာအတူကျက်ရ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ရသော ဆေးတက္ကသိုလ်၏ မရိုးနိုင်သော သူငယ်ချင်းများ အဖြစ်နှင့် ပေါ့။

တစ်ခါတုန်းကတော့ ပန်းရောင် ထမင်းဘူးလည်း မပါ။ စားသောက်ဆိုင်သွားဖို့ အဖော်လည်း မရှိဖြစ်နေစဉ် . . . ကိုကိုအောင် လိုက်ပို့ဖူးလေသည်။ ။ လမ်းတွေ့သမျှ သူ့သူငယ်ချင်းများ (အထူးသဖြင့် ပြုံးစနဲ့ နဲ့ ကျောင်းသားတွေ) ကို . . .

"ကင်တီးသွားမလို့ ဗျို့ . . . ညီမချောက ဗိုက်ဆာတယ်ဆိုလို့ " ဟု နှုတ်ဆက် လာလေသည်။ ။

ဒီလိုတော့လည်း ပန်းရောင်ရဲ့ ကိုကိုအောင်က လိမ္မာသားပါပင်။

ငယ်တုန်းက . . . ပန်းရောင် ရှိစီတို့ ရဲ့ သဘောကောင်းသော ကိုကိုအောင် ပြောင်းလဲနေပုံများ ၊ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ တွေ့လာနေရ၍ ကိုကိုအောင်ကို နှမြောတာလားမသိ . . . ပန်းရောင်ရင်ထဲမှာ တမျိုးပင် . . . ပန်းရောင်ငယ်ငယ်က ကိုကိုအောင်သည် ပန်းရောင်ရဲ့ ဗိုလ်မရုပ်ကလေး ခေါင်းပြုတ်သွားသည် ကို ပြန်ပြီးတပ်ပေးခဲ့ဖူးသည် ။ ပန်းရောင်ရဲ့ ကျောင်းစာအုပ်လေးများကို သပ်ရပ်စွာ အဖုံးဖုံးပေးတတ်သည် ။ ပန်းရောင်တို့ ဖြတ်သန်းသွားရသည့် "မဟာမြိုင်" ပန်းခြံလို ကစားစရာခြံ အငယ်စားလေးတစ်ခုလည်း ဖန်တီးပေးတတ်လေသည် ။ ကိုကိုအောင် မလုပ်တတ်တာ ဘာမှ မရှိသလိုပင် . . . အခု ကြီးလာတော့လည်း . . . ကိုကိုအောင် မလုပ်တတ်တာ ဘာမှ မရှိသည့် ပုံပါလေ။ ကိုကိုအောင် ရိုးရိုးသားသားဘဝတွင် ဘာလို့ များ မပျော်မွေ့နိုင်ပါလိမ့် . . . တွေးတောစပြုလာရသည် ။ ဒါပေမယ့် အခြားကျောင်းသားကြီးတွေလည်း အနည်းနဲ့အများ တော့ ကိုကိုအောင်လိုပါပဲ။ စာတွေသိပ်များ လို့ . . . ကျောင်းသားသက်ရှည်ကြာလှလို့ . . . စိတ်လွတ်လပ်သက်သာဖို့ ကြံစည်သည် လား။ ဒီလိုဆို . . . ပန်းရောင်တို့လို မိန်းကလေးတွေကျတော့ ဘယ်လိုပြောမလဲ . . . ပန်းရောင် . . . ကိုကိုအောင်ကြောင့် အတွေးများ စွာ ရှုပ်ထွေးရလေသည် ။

တစ်ခါတွင် တော့ မနက်စောစော ၈နာရီ ဆေးရုံချိန်အမီပြေးတက်လာသော ပန်းရောင်နှင့် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး၏ လှေကားထစ်များကို ကျော်လွှားဆင်းလာနေသော ကိုကိုအောင်တို့ အပြင်းတိုက်မိမလို ဆုံကြသည် ။ ကိုကိုအောင်က လွင့်စင်တော့မလို . . . ယိမ်းယိုင်သွားသော ပန်း

ရောင်၏ ပခုံးလေးကို လျှင်လျှင်မြန်မြန် ထိန်းပေးစဉ် . . . မမျှော်လင့်သော အနံ့တစ်မျိုးကို ရလေသည်။

"ဟား . . . မောနင်း . . . ပန်းရောင်"

ကိုကိုအောင်ထံကလို့ ပို၍ သေချာသွားသည်။

"ကိုကိုအောင် . . . အရက်တွေသောက်လာတယ်၊ ဆေးရုံမှာ နေရဦးမှာ မဟုတ်လား"

ပန်းရောင်သည် ချုပ်တည်းမနိုင်ဘဲ . . . အံ့အားတသင့်စကားတွေ လွတ်ထွက်သွားရသည်။

"အရက်မဟုတ်ပါဘူး၊ အချမ်းပြေဆေးပါ ပန်းရောင်ရဲ့ . . . ဒီမနက်ချမ်းလို့ နည်းနည်းလေးနွေးလာတာပါ၊ ကိုကို . . . ဒီနေ့ ကိစ္စရှိလို့ . . . ဆေးရုံလစ်မယ်လေ . . . မတတ်တော့ဘူး၊ သူငယ်ချင်းကို လာမှာ တာပဲ၊ သွားတော့မယ် . . . ပန်းရောင် . . . ဘိုင့်ဘိုင့်"

ပန်းရောင်သည် သူ့ကိုငေးကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ရသည်။

ပန်းရောင် စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့သည့် ကိုကိုအောင်နှင့် ပန်းရောင်တို့ မမျှော်လင့်ဘဲ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ကြသည့် ဇာတ်လမ်းလေးထဲတွင် နားရွက်ရှေ့က ထူထဲခေါက်ခွေသည့် ဆံပင်ဒေါက်များ ၊ အဖျားပွချင်သော ဘောင်းဘီရှည်များ ၊ မနက်စောစောမှာ သောက်ရသည့် အရက်မဟုတ်သော အချမ်းပြေများ မပါဝင်ခဲ့ပေ . . .

အပြောင်းကြီးပြောင်းလဲနေသော ပန်းရောင်ရဲ့ ကိုကိုအောင် . . . တစ်ခါတစ်ရံတွင် တော့ မပြောင်းလဲသော ကိုကိုအောင်အဖြစ် တွေ့ရပြန်သည်။

ဆေးရုံစာသင်ခန်းတွင် ပန်းရောင်စာဖတ်နေစဉ် . . . ကိုကိုအောင်

ဂျူတီကုတ် အိတ်နှစ်ဖက်စုံနှိုက်လျက် . . . အနားလာရပ်တတ်သည်။ ပန်းရောင်က မော်ကြည့်လျက် ဖျက်ခနဲ လက်ထုတ်၍ လက်တစ်ဆုပ်ယူလာသော ချိုချဉ်၊ ချောကလက်တို့ ကို လက်ဝါးဖြန့် ထိုးပေးတတ်လေသည်။ ပန်းရောင်လည်း ကလေးလိုရယ်မောနေမိ၏။

ငယ်ငယ်တုန်းက ရှိစီနှင့် ပန်းရောင် အတူကစားနေကြစဉ် . . . ဒီလိုပင် ကိုကိုအောင် အိတ်နှစ်ဖက်စုံနှိုက်လျက် . . . ရောက်လာတတ်သည်။ ပန်းရောင်တို့ အနားမှ လက်နှစ်ဖက်ပြိုင်တူထုတ်၍ သူဝယ်လာသော မုန့်တစ်ခုခုကို အညီအမျှပေးဝေတတ်လေသည်။

ထိုအခါမျိုးတွင် တော့ ကိုကိုအောင်သည် ပန်းရောင်၏ သဘောကောင်းသော ကိုကိုအောင်သာ . . .

နောက်တစ်နှစ်တွင် ကိုကိုအောင် ဘွဲ့ရသည်။

ပြီးနောက် . . .

ပန်းရောင် မထင်မှတ်ဝံ့ခဲ့သော အရာများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဖြစ်လာတော့သည်ပင် . . .

ကိုကိုအောင်တို့ အောင်စာရင်းထွက်တော့ သူ ဝမ်းသာအားရနဲ့ ပန်းရောင်ထံ ရောက်လာခဲ့ပြီး . . .

"ကိုကိုအောင်ကို ဆုတစ်ခုတော့ ပေးရမည်" ဟု သူ့အောင်မြင်မှုကို ဝမ်းသာချီးကျူးနေသည့် ပန်းရောင်ကို ဆိုသေးသည်။

"ဟင် . . . ကိုကိုအောင် ကျွေးရမှာ "

"ကျွေးမှာ ပေါ့ . . . ဒါပေမယ့် ကိုကိုကိုလည်း ပြန်ပြီး ချီးမြှင့်ဦးမှ ပေါ့

နောက်ဆုံး ပန်းရောင်က . . .

"ဘာဆုပေးရမလဲ" ဟု မေးရစဉ် . . .

"နောက်တော့ ပန်းရောင်သိမှာ ပေါ့" ဟု ရယ်မောဆိုလေသည်။ ။

တကယ်ပင် နောက်တစ်ရက်မှာ ပန်းရောင်သိရသည်။ ။ ပန်းရောင်သိဖို့ စောသေးသည် ဟု ပန်းရောင်ကို အသိပေးမတိုင်ပင်ကြခင်မှာ ပင် . . . ရှိစီက ပြေးလာအသိပေးလေသည်။ ။ မမျှော်လင့်မှုကြောင့် ပန်းရောင်ရင်ထဲမှာ ထူးထူးကဲကဲ လှိုက်လှဲတုန်လှုပ်ရလေသည်။ ။ ပန်းရောင်အဖြစ်ကို ရှက်ရွံ့ရမလား။ ။ ဝမ်းသာရမလား။ ။ ရယ်ချင်ရမလား။ ။ ပန်းရောင် မသိတတ်ပေ။

ရှိစီက ပါးလေးစုဖောင်းလျက် . . .

"ကိုကိုက . . . တကယ်မတရားတာ . . . ပန်းရောင်နဲ့ ရှိစီတော့ သဘောမတူနိုင်ပါဘူး"

မကျေမနပ်ဆိုသည်။ ။ ပန်းရောင်သည် မျက်လုံးလေးများ ဝိုင်းကာ ရှိစီကို ငေးကြည့်နေမိလေသည်။ ။ စကားတစ်ခွန်းမျှ မဆိုဖြစ်ပေ . . .

"ပန်းရောင်နဲ့ ညီအစ်မတော်ရမှာ ရှိစီဘက်ကတော့ ကံကောင်းတာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ဖြစ်နိုင်ရင်တော့ မတော်ဘဲ ခုလို အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်း အဖြစ်နဲ့ ပဲ ကျေနပ်ချင်တယ်၊ ရှိစီကို ကိုကို ပန်းရောင်ကို မပေးချင်ဘူးကွာ . . . ကိုကိုအောင် ဘယ်လိုဆိုတာ . . . တစ်ကျောင်းထဲနေတဲ့ ပန်းရောင်က ပိုတောင်သိဦးမှာ ပါ"

ပန်းရောင် သိပါသည်။ ။ ကိုကိုအောင့်ကို ခပ်ပျော်ပျော် ဆေးကျောင်းသားတစ်ဦး အနေနှင့် သာမက အလယ်တန်းကျောင်းသားလေးအဖြစ်နှု

င့် ပါ သိခဲ့ဖူးသည် ပင် . . . ကုဋေ အကြီးဆုံး . . . ဘွဲ့ရ ရိုးသားပွင့်လင်း
သော၊ ပန်းရောင်တို့ သံယောဇဉ်ကြီးသော လူရွယ်လေးတစ်ဦးအဖြစ် ချ
စ်ခင်ရတာ ပန်းရောင် မမေ့သေးပါ။

"ပန်းရောင် သဘောကရော ဘယ်လိုလဲ"

ခပ်တွေတွေ ပန်းရောင်ကို သံသယဝင်လာသလားမသိ . . . ရှိစီက
မေးလေသည် ။ ပန်းရောင် ဘယ်လိုဖြေရမည်လဲ . . .

"ပန်းရောင် ဘယ်လိုပြောရမလဲကွာ"

ပန်းရောင် . . . တိုးတိုးညည်းမိလေသည် ။

ရှိစီက ပြုံးရယ်လျက် . . . ပန်းရောင်ပခုံးလေးကို ပြေးလာဖတ်သည်
။

"ဘယ်လိုမှ မပြောနဲ့ . . . ရှိစီဖာသာပဲ တွေးယူတော့မယ်၊ ပန်းရောင်
မှာ ချစ်သူရှိမထားနှင့် တာ နာတာပဲကွာ . . . ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရှိစီဝမ်းသာ
တယ် သူငယ်ချင်းရယ်"

ရှိစီက ပန်းရောင်ပါးပြင်ကို နှုတ်ခမ်းလေးဖြင့် ဖိနမ်းလျက် နှုတ်ဆ
က်သွားလေသည် ။

ပန်းရောင်ကတော့ တွေတွေဝေဝေပဲ ကျန်ရစ်သည် ။ ပန်းရောင်ရင်
ထဲမှ ရှုပ်ထွေးနေလေသည် ။

နောက်တစ်ပတ်ခန့်အကြာတွင် မှ မေမေက ဖွင့်ဟတိုင်ပင်သည် ။ ပ
န်းရောင်မသိဘူးအထင်နှင့် ပန်းရောင်ကို ဆက်ဆံနေကြပေမယ့် သိ
ထားနှင့် သော ပန်းရောင်ကမူ မေမေနှင့် မေမေတို့ ၏

အရိပ်တကြည့်ကြည့် မျက်လုံးများကို မလုံမလဲ ရှက်ရွံ့နေခဲ့ရလေသည်။ ။

တစ်ခါတစ်ရံ ပန်းရောင် တိတ်ချက်သားကောင်းနေလျှင် ...

"သမီးရေ ... ပန်းရောင်ရေ" ဟု ဖေဖေကဖြစ်ဖြစ်၊ မေမေကဖြစ်ဖြစ် လှမ်းခေါ်ငယ်တတ်လေသည် ။ ပန်းရောင် လှုပ်ရှားမှုမှန်သမျှကို တပြုံးပြုံးအရိပ်တကြည့် နေကြသည် ။ သို့နှင့် ထိုတစ်ရက်သို့ ရောက်ရှိလာ ခဲ့တော့သည် ပင်။ ရီစီထံက သိထားနှင့် ၍ ကြားရစလို မတုန်လှုပ်လှ သော်လည်း ပန်းရောင်၏ ရင်ခုန်သံများကတော့ ... မြန်လာကြသေးသ ည် ။ ကိုကိုအောင့်အကြောင်း ပန်းရောင်လောက်ပင် မသိရှာသော မေ မေ့ စကားမဆုံးခင်ပင် ရှက်ရယ်ရယ်မော ပြေးထွက်လာခဲ့မိသည် ။ ပန်း ရောင် ... တစ်နေ့လုံး နေမရတော့ပေ။ ပန်းရောင်စိတ်ထဲမှာ တော့ ပန်း ရောင် သူများကို စိတ်ဝင်စားဖို့ သိတတ်လာတော့ ... စိတ်ကူးထဲသို့ ပ ထမဆုံး ဝင်လာတဲ့ ကိုကိုအောင် ...

ညနေခင်းတွင် ခြံထဲက ဒါန်းဆင်ထားသော ခုံတန်းလျားလေးမှာ သာသာလွဲနေရင်း စိတ်တွေ တိမ်လို့လွင့်ပါးနေခဲ့သည် ။ ပန်းရောင်လက် ထဲ မှာ တစ်စုံတစ်ယောက်အကြောင်းသာ လွှမ်းမိုးသည့် နှစ်အပိုင်းအခြားမရှိသည့် ဒိုင်ယာရီ ... အတွင်းဖုံးမှာ ပန်းရောင် ငွေဖြူ ဘုရင်မပို့စကဒ်လေးတစ်ခု ကပ်ထားလေသည် ။

ထိုစဉ် ... ပန်းရောင်စိတ်ကလေးငယ်ငယ်ကို တုန်လှုပ်သွားအောင် အရပ်မြင့်မားသော သဏ္ဌာန်တစ်ခု ခြံတံခါး တွန်းဖွင့်ဝင်လာသည် ကို မြ င်ရသည် ။ ပန်းရောင်သည် ဖားလျားဝေကျနေသော ဆံပင်တို့ ဖြင့် အုပ် ဆိုင်းသွားအောင် ခေါင်းငုံ့ရင်း ... မျက်နှာကွယ်ဝှက်ထားမိသည် ။

ကိုကိုအောင် အနားကို ရောက် လာလေသည် ။

"ပန်းရောင် ... "

လက်ထဲက စာအုပ်လေးကိုပဲ တင်းတင်းဆုပ်ထားမိသည်။ ပန်းရောင်
မော်မကြည့်မိ...

"ကိုကိုအောင့် အမှားပါကွာ..."

သူ့စကားက တစ်မျိုးမို့ ပန်းရောင်နားမလည်စွာ မော်ကြည့်မိရသည်။
"ကိုကိုအောင့် မျက်နှာပြင်က ခါတိုင်းလို ရယ်ပြီးမနေဘဲ... တည်ကြည်
နေတာ ပန်းရောင် တအံ့တဩတွေ့ မိသည်။ ကိုကိုအောင်သည်
တန်းလျားလေးတစ်ဖက်စွန်းတွင် ဝင်လာထိုင်သည်။ ပန်းရောင်လည်း
ဒါန်းမလွှဲဖြစ်တော့ဘဲ သူ့ကိုသာ ငေးမောနေမိသည်။ အလုပ်သင်ဆရာ
ဝန် ဖြစ်တော့မည်မို့ သိမ်းညှပ်ထားသလားမသိ... နားထင်ဆံစက ဆံ
ပင်ရှည်များ မရှိတော့ဘဲ ကိုကိုအောင်၏ ကြည်လင်ရင့်ကျက်ဟန်ကို
တွေ့ရလေသည်။"

"ပန်းရောင်သဘောကို မမေးဘဲ လူကြီးတွေကတစ်ဆင့် စီစဉ်မိတာ
ကိုကို သိပ်တစ်ကိုယ်ကောင်း ဆန်လွန်းသွားတာပဲ... ညီမလေးက
တောင် ကိုကိုကို မတရားဘူးလို့ ရန်တွေ့လို့ မဆုံးတော့ဘူး"

သူသည် ပန်းရောင်ကို မကြည့်ဘဲ ပြောနေသည်။ သို့သော် ကိုကို
အောင်သည် ငယ်တုန်းက... မိုးရွာသော ဖုန်းဖဲယားညမှာ ပန်းရောင်စိ
တ်ကောက် ပြေအောင်ချောမွေ့စဉ်ကလို ဖြည်းဖြည်းနူးညံ့စွာ ပြုံးနေသ
ည်။

"ပန်းရောင်ကို ပြောဖို့ မပြောရက်သလိုဘဲ... ပြီးတော့ ပန်းရောင်ငြိ
င်းမှာ လည်း စိုးရိမ်လို့... ဒါပေမယ့် ညီမလေးပြောသလိုပါပဲ ပန်းရောင်
ရာ ကိုကို ပန်းရောင်အပေါ် မတရားမလုပ်သင့်ပါဘူး၊ ပန်းရောင်နဲ့ ကို
ကိုက အပြစ်ကင်းတာချင်း ယှဉ်လို့ မှ မရဘဲ... ပန်းရောင်က အပြစ်က
င်းတဲ့ ကလေးတစ်ယောက်ပဲ... ကိုကိုအောင်ကတော့... အဟဲ"

သူသည် ခေါင်းမော်လျက် . . . တစ်ချက်ရယ်မောလိုက်သည် ။ စကားမဆက်တော့ဘဲ ကိုကိုအောင့်မျက်လုံးကို လိုက်ငေးမောနေသည့် ပန်းရောင်ကို ဖျတ်ကနဲ လှည့်ကြည့်သည် ။ ပန်းရောင်ကို နူးညံ့စွာ ပြုံးပြန်လျက် . . .

"ညီမအရင်းမှ မဟုတ်ဘဲလို့ ပန်းရောင်ပြောခဲ့ဖူးတာ ကိုကို မမေ့ဘူး၊ ပန်းရောင်မ အတွက်လည်း ကိုကို အပြစ်နည်းသူသာ ဖြစ်ချင်တယ်ဆိုတာ ယုံရဲ့ လားကွယ်"

ကိုကိုအောင် ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်သည် ။ ခုံတန်းလျားလေး သိမ့်ခါ ကျန်ခဲ့လေသည် ။

"လူကြီးတွေကတစ်ဆင့် သိမ်းသွင်းမိတာ ကိုကိုကို ပန်းရောင်မ ခွင့်လွှတ်ပေးတော့ . . . ကိုကို ပန်းရောင်အတွက် အပြစ်အနည်းဆုံးဖြစ်အောင် ဆင်ခြင်နေပေးပါ့မယ်၊ ပန်းရောင်အပေါ် ကိုကို မတရားမဖြစ်အောင်လို့ လေ၊ အဲဒီအခါကျရင်သာ ပန်းရောင် ကိုကိုကို စဉ်းစားနိုင်ပါစေလို့ မျှော်လင့်ရမှာ ပဲ . . . ကဲ . . . ကိုကိုအောင် သွားပြီ"

ကိုကိုအောင့် စကားတွေ ပန်းရောင်နားတွင် ဝေ၍ ကျန်ရစ်သည် ။

တဖြည်းဖြည်း မနည်းနားလည်ယူနေရ၏။

ပန်းရောင်အပေါ် မတရားပြုမိပြီဟု ထင်သွားခဲ့ရှာသော ကိုကိုအောင်... ကိုကိုအောင့် နောက်ကျောပြင်ကျယ်ကို ပန်းရောင် ငေးကြည့်ရင်း . . . ငြိမ်သက်နေမိသည် ။

သူ့တွင် ကိုင်စွဲစရာ ဘာမျှမပါပေမယ့် . . . ပန်းရောင်ကတော့ ကျောပိုးအိတ်နှင့် လွယ်အိတ်ပေါက်စလေးနှစ်ခု ရောပိုးထားဟန်ကို မြင်ယောင်နေမိသည် ။ ပန်းရောင်ကို ရိုစီနှင့် အတူ ချစ်ခင်အလိုလိုက်ခဲ့သည် များ

... မိုးရေထဲမှာ သဲသဲမဲမဲ လိုက်လံရှာဖွေတာ ... နောက်ကျောင်းမှာ ပြန်လည်ဆိုတွေ့ကြတာ ခင်မင်စောင့်ရှောက်ခဲ့သည် များ တစ်ခုစီသတိရနေမိသည်။ ။

ပန်းရောင် ... ငယ်တစ်ဘဝလုံး လွမ်းမိုးလာခဲ့သော ကိုကိုအောင် ... ပန်းရောင်ကို စကားပြောခွင့် မပေးခဲ့သည့် ကိုကိုအောင်ကို ...

"ကိုကိုအောင်ရေ ... နေပါဦး ... "

လှမ်းခေါ်လိုက်ပြီး ... ပန်းရောင်လက်ထဲတွင် အသင့်ရှိနေသည့် ဒိုင်ယာရီကို ပေးရရင်ကောင်းမည်လား။ ပန်းရောင်ရင်ထဲက အရိပ်အကဲကို ကိုကိုအောင် နားလည်ဖို့ ဖြစ်သည်။ ။ ပန်းရောင်စိတ်ထဲတွင် တခြားသူမှ မဟုတ်ဘဲ ... ပန်းရောင်ရဲ့ ကိုကိုအောင်ပဲ ... သူ ဘယ်လိုလူစားမျိုးပဲ ဖြစ်နေပါစေ ပန်းရောင်ရဲ့ ကိုကိုအောင်ပါပဲဟု ခေါင်းမာချင်နေလေသည်။ ။

သို့သော် ... စင်စစ် တခြားသူမဟုတ်ဘဲ ကိုကိုအောင်ဖြစ်နေ၍ ပန်းရောင်က ပိုပြီးကောင်းမွန်စေချင်ရမှာ သာပင် ... ထက်သန်နေသော ပန်းရောင်စိတ်ကို ပန်းရောင် အကျဉ်းချဆုံးမရသည်။ ။

ကိုကိုအောင်ကို လူငယ်ပေမယ့် ... ဆေးသမားပီပီ တည်ကြည်စေလိုလေသည်။ ။ ပန်းရောင်ရင်ထဲမှာ စွဲစွဲမြဲမြဲ ထင်နေခဲ့သည့် တစ်ခါက ကိုကိုအောင်ကိုသာ ပြန်လည်အသက်ဝင်စေလိုလေသည်။ ။

ရိုးသားသောဘဝတွင် လည်း မွေ့ပျော်လို့ ရလျက် ... ပိုမို အဓိပ္ပာယ်လေးနက်သည့် ပျော်ရွှင်မှုမျိုးကိုပင် ရနိုင်သေးတာ ... ကိုကိုအောင် သိစေလိုလှလေသည်။ ။

ပန်းရောင်နှင့် ဖူးစာမင်ရည်ကျဲကာလွဲခဲ့ရင်တောင် (ကိုကိုအောင်မှာ

ချစ်ခင်သူ ပေါများ လှတာ ပန်းရောင် မမေ့ပါ) ကိုကိုအောင့်ဘဝကမူ သူ
ကောင်းစွာ ဆင်ခြင်ရင်း . . . ငယ်ကလို ရိုးသားဖြူစင်သွားနိုင်မည်ပင်။
ကိုကိုအောင့်ဘဝ ရိုးသားဖြူစင်ဖို့ သာ အရေးကြီး၍ ပန်းရောင်ရဲ့
ဘဝမှာ အခြားသူများကို ဘာကြောင့် စဉ်းစားမရခဲ့တာ မပြောပြသေးဖို့
ဆုံးမမိသည် ။

နုပျိုသန်မာသော ငှက်ကလေးတစ်ကောင်ကို လှောင်အိမ်မှာ ချုပ်မိ
သလို . . . ပန်းရောင်ရဲ့ နှလုံးသားများကတော့ တဖျက်ဖျက်တုန်ခါ နာ
ကျင်လို့ နေသည် ။

ငယ်က ကိုကိုအောင် ကျောင်းအသွား . . . ကျောင်းဂိတ်သံတိုင်
တံခါးကြားက ငေးကြည့်ခဲ့ရသလို ငေးကြည့်ရင်း . . . ခုံတန်းလျားလေး
မှာ ဆက်ထိုင်နေလိုက်သည် ။

ပန်းရောင်ရဲ့ ကိုကိုအောင်ကတော့ ခြံဝင်းတံခါးကို တွန်းဖွင့်ထွက်ခွာ
သွားခဲ့ပါပြီ . . .
